

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Gurulea Victor XXXXXX, născut la xxxxxx, originar și domiciliat r-nul XXXXXX s. XXXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 03.12.2018 – până la 18.01.2019

instanța de apel:

de la 11.02.2019 – până la 19.03.2019

instanța de recurs ordinar:

de la 31.05.2019 – până la 13.11.2019

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 18 ianuarie 2019, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Gurulea Victor XXXXXX, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Gurulea Victor a fost suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

A fost încasat de la Gurulea Victor în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3.526 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Gurulea Victor fiind deținător al permisului de conducere cu nr. 108101795, la 23 august 2018, în jurul orei 06:50, aflându-se la volanul mijlocului de transport personal de model "Volkswagen Caddy", cu n/î XXXXXX, se deplasa pe strada centrală din satul Șișcani, r-nul Nisporeni. Tot atunci, Gurulea Victor, continuând deplasarea cu automobilul menționat și ajungând în

apropierea gospodăriei lui Mititelu Eugen, din satul nominalizat și observându-l pe ultimul care a inițiat traversarea carosabilului, neținând cont de faptul că pietonul dat era în etate, de specificul carosabilului și neacomodând mijlocul de transport aferent condițiilor și situației rutiere, totodată neasigurându-se dacă în fața sa sunt careva obstacole, a tamponat lateral stânga pe Mititelu Eugen, de la ce acesta pierzând echilibrul s-a lovit de carosabil și ulterior a fost internat în Spitalul Raional Nisporeni pentru acordarea ajutorului medical, unde la scurt timp a decedat.

Ca rezultat al accidentului rutier comis de Gurulea Victor, pietonul Mititelu Eugen aflându-se spitalizat în Spitalul Raional Nisporeni a decedat, urmare a șocului traumatic și hemoragie, traumei vertebro-medulare, toraco-abdominală, a membrilor superioare și inferioare cu ruptura ligamentului longitudinal anterior între vertebrele cervicale VI și VII, excoriații pe spate, fractura sternului, fracturi ale coastelor II - IX pe dreapta și VI, VII pe stânga, rupturi a ficatului, excoriații pe membre superioare și inferioare, fracturi ale radiusului drept, tibiei drepte și fibulei drepte, traumatisme care conform raportului de expertiză judiciară (medico-legală) nr. 201812C0083 din 15.09.2018, se califică ca vătămări corporale grave și sunt în legătură cauzală directă cu decesul.

Astfel, Gurulea Victor a ignorat în mod flagrant prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume: pct. (2) care stipulează că: „în Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers”; pct. 39 alin. (1) a aceluiași regulament care stipulează că: „prealabil începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi în siguranță; pct. 45 alin. (1) și (2) a aceluiași Regulament care prevede că: ”conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; pct. 46 lit. a) care prevede că: ”Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: a) copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate;...”, încălcări care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului rutier în cauză și consecințele survenite.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Gurulea Victor, a fost calificată *de drept* în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, la data de 01 februarie 2019, care a solicitat casarea acesteia, în partea individualizării pedepsei penale, rejudecarea cauzei conform ordinei stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Gurulea Victor să-i fie stabilită pedeapsă pentru comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În rest, sentința a o menține.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de fond a deviat de la politica punitivă a statului în cazul infracțiunilor în domeniul transporturilor, inclusiv și de la prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 „cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, care la pct. 17 statuează asupra faptului că „instanțele trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni;

- prin sentință, raportat la recomandările indicate supra se constată că prin prisma prevederilor art. 16 alin. (5) Cod penal, infracțiunea prevăzută la lit. b) alin. (3) art. 264 Cod penal, este una gravă, prin urmare autorul infracțiunii este pasibil a fi supus unei pedepse de până la 7 ani închisoare, respectiv fiind săvârșită din imprudentă, acesta s-a soldat cu decesul victimei;

- în circumstanțele respective, prima instanță în privința inculpatului Gurulea Victor, ca autor al infracțiunii imputate, urma să-i aplice pedeapsa cu închisoare în limitele sancțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, fără aplicarea pedepsei alternative prevăzute de sancțiunea normei materiale date și în asemenea circumstanțe fiind corect individualizată, proporțională pericolului social al infracțiunii săvârșite și personalității infractorului;

- pedeapsa numită inculpatului Gurulea Victor, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, este aplicată la limita minimă a acesteia, ținând cont de specificul examinării cauzei penale și mai mult ca atât nefiind luat în considerație gravitatea faptei infracționale comise de utimul, iar în consecință instanța de fond i-a oferit inculpatului posibilitatea corijării prin aplicarea pedepsei penale cu suspendare, fapte care nu sunt neconștientizate de acesta;

- inculpatul nu a considerat necesar de a divulga pe deplin circumstanțele cazului în care s-a produs accidentul rutier, ba mai mult indicând la condițiile climaterice nefavorabile și situația rutieră creată până la impact, soldat cu decesul victimei, nici nu a întreprins careva acțiuni ghidate de Regulamentul Circulație Rutiere și anume acomodarea vitezei unității de transport conduse, pentru a avea posibilitatea de a prevedea obstacole aflate în fața sa și o eventuală oprire a mijlocului de pericol social sporit, ignorând totalmente obligațiunile date, iar în consecință a recunoscut învinuirea pentru fapta imputată cu scopul să-și amelioreze situația sa procedurală;

- pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor acestuia proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, părții vătămate, a statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune, astfel că corectarea și reeducarea inculpatului va avea loc numai în condiții privative de libertate;

- prima instanță, numind inculpatului Gurulea Victor o pedeapsă cu suspendarea executării acesteia pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a deschis calea către un precedent judiciar greșit, pasibil a fi preluat/citat de către instanțele naționale de același nivel.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, a fost respins apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionând că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cum ar fi declarațiile inculpatului, care fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a declarat, că regretă și se căiește sincer de cele săvârșite. Cheltuielile funerare au fost recuperate și careva pretenții succesorul părții vătămate nu are.

În continuare, instanța de apel a reținut că, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Gurulea Victor, prima instanță a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător.

La caz, instanța de apel a reținut că, inculpatul se căiește sincer de cele comise, a recunoscut vina integral, depunând cerere de examinare a cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală. Potrivit caracteristicii eliberate se menționează că, Gurulea Victor, a crescut și educat 2 copii, a activat în domeniul construcțiilor, având rezultate bune în muncă, la moment este angajat la o întreprindere privată în calitate de diriginte de șantier. Se caracterizează ca o persoană responsabilă și cu caracter adecvat. Stimează oamenii din sat și se bucură de stimă reciprocă. Prin caracteristica eliberată de SRL „Nisprofcon”, este menționat că Gurulea Victor, a fost angajat în funcția de diriginte de șantier, funcție pe care o deține și în prezent, are calități profesionale bune, obligațiunile de serviciu le îndeplinește cu sârguință, calitativ și profesionist. Se bucură de autoritate, este stimat și apreciat, este disciplinat, încălcări a regimului de lucru nu au semnalate, sancțiuni, avertizări nu a avut. Nu face abuz de alcool. Materiale sau fapte compromițătoare în privința lui nu s-au înregistrat, anterior nu a fost judecat, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află.

De asemenea, instanța de apel a reiterat că, recunoașterea vinovăției de către inculpat și faptul că, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a contribuit la reducerea termenului de judecare a cauzei, la minimalizarea cheltuielilor statului în partea ce ține de cercetarea publică a probelor acuzării.

Drept circumstanțe care atenuează răspunderea penală a inculpatului conform art. 76 Cod penal, instanța a reținut căința sinceră a inculpatului, iar conform art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante în sarcina ultimului nu au fost reținute.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că prima instanță stabilind inculpatului pentru fapta comisă pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu aplicarea unui termen de probațiune de 3 ani, a numit o pedeapsă echitabilă și proporțională, iar argumentele procurorului expuse în apel sunt declarative.

În prezenta speță, ținând cont de scopul legii penale și a pedepsei penale stabilite de legiuitor la art. 61 Cod penal, instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului Gurulea Victor se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de

închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și fixarea unui termen de probă, luând în considerare că ultimul nu are antecedente penale, este angajat în câmpul muncii, are domiciliu stabil, și-a dat seama de acțiunile săvârșite, de faptul că a recuperat prejudiciul, iar succesorul părții vătămate nu are pretenții de ordin material și moral, instanța a considerat că la moment izolarea inculpatului de societate nu este strict necesară și nici rezonabilă, și este necesar de a-i acorda lui Gurulea Victor șansa de a se corecta în cadrul comunității, din care motiv a dispus menținerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, prin aplicarea art. 90 Cod penal.

Circumstanțele stabilite, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel permit ca în privința inculpatului să fie aplicabile prevederile art. 90 Cod penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel, a apreciat critic argumentul procurorului, precum că inculpatul nu a divulgat toate circumstanțele comiterii accidentului, or urmează a se reține că în ședința instanței de fond, acesta prin înscris autentic a declarat că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu, care de fapt a fost întocmit nu de inculpat, ci de procuror, respectiv, odată ce ultimul a întocmit rechizitoriul și a expediat dosarul în instanța de judecată, persistă prezumția legală că acuzarea a administrat suficiente probe ce ar confirma învinuirea adusă inculpatului. Prin urmare, atât timp cât acuzarea a expediat cauza în instanță în vederea judecării în fond, aceste argumente nu pot fi reținute ca plauzibile. Mai mult, la momentul în care inculpatul a solicitat ca judecarea cauzei să aibă loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, procurorul nu a obiectat asupra admiterii acestui demers și nu a invocat că inculpatul nu a divulgat pe deplin circumstanțele comiterii accidentului.

Astfel, instanța de apel a conchis că, pedeapsa aplicată de prima instanță este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către prima instanță, sentința fiind legală și întemeiată, iar apelul acuzatorului de stat privitor la pedeapsa aplicată inculpatului este nefondat și pasibil de a fi respins.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, la data de 25 aprilie 2019, prin care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- prima instanță și instanța de apel au admis erori de drept privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei cu închisoare;

- instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei, și a cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând astfel prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- sunt greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Gurulea Victor și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care

ultimul a comis o infracțiune gravă, deși a fost săvârșită din imprudență, aceasta s-a soldat cu decesul unei persoane;

- pedeapsa numită inculpatului Gurulea Victor pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, este aplicată la limita minimă a acesteia, fără a fi luat în considerație gravitatea faptei infracționale comise de acesta, iar în consecință instanțele de fond i-au oferit ultimului posibilitatea corijării prin aplicarea pedepsei penale cu suspendare;

- ținând cont de prevederile art. 75 Cod penal, de persoana inculpatului și gravitatea infracțiunii comise de către acesta, corectarea lui Gurulea Victor e posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare reală.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul și avocatul acestuia Marian Ion, au depus referință privind opinia lor asupra recursului declarat și au solicitat de a-l respinge ca neîntemeiat, deoarece instanțele de fond au fost obiective în toate aspectele și pedeapsa stabilită este corespunzătoare exigențelor legii penale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

În prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă că, autorul acestuia îl întemeiază în baza pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, precum și *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal constată din recursul declarat că, recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu hotărârea instanței de apel prin care a fost menținută sentința adoptată de prima instanță și care la rândul său a stabilit în privința inculpatului pedeapsă cu închisoare, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei ultimului.

Referitor la temeiul de casare, invocat de recurent și stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care

se întemeiază soluția, Colegiul penal statuează că, aceste temeuri pentru recurs, în prezenta cauză nu și-au găsit incidența. La acest capitol, instanța de recurs menționează că, prin apelul declarat de către procuror, au fost invocate ca argumente de bază, dezacordul cu aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, considerând că scopul pedepsei penale nu va fi atins, decât în cazul stabilirii pedepsei cu executare reală în închisoare.

Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apelant, iar hotărârea adoptată conține concluzii întemeiate asupra considerentelor sale. În viziunea Colegiului, instanța de apel a respectat prevederile alin. (5) art. 414 Cod de procedură penală, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale, care au și constituit fondul apelului. De asemenea, instanța de recurs constată că, hotărârea contestată corespunde cerințelor prevăzute la alin. (8) art. 417 Cod de procedură penală, cuprinzând temeuri de fapt și de drept, ce au dus la respingerea apelului declarat de către acuzatorul de stat.

Totodată, în urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, fără a fi admise careva erori în acest sens, stabilind în privința acestuia o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare cu suspendare condiționată, pentru o perioadă de probațiune.

Opozant celor invocate de recurent la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei aplicate în privința inculpatului, care nu-și va atinge scopul, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se

aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedepsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanțiunea art. 264 alin. (3) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevedea pedeapsă persoanelor vinovate, la momentul comiterii acesteia cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una gravă, potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal.

Cu referire la caz, instanțele de fond au conchis că, inculpatului Gurulea Victor, urmează a-i fi stabilită, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În prezenta cauză, instanțele de fond au conchis că, inculpatului Gurulea Victor, urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal suspendându-i condiționat executarea pedepsei cu închisoare pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

Conform alin. (1), (2) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani.* Prevederi legale, potrivit dispoziției alin. (4) al normei menționate mai sus, nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Instanțele de fond în prezenta speță au reținut că, inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, prin ce a atras incidența judecării cauzei în procedură simplificată, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, fapt ce a minimalizat cheltuielile statului în partea ce ține cercetarea publică a probelor acuzării, a recuperat prejudiciul cauzat succesoriului părții vătămate. Din materialele cauzei se atestă că, inculpatul a cooperat cu organul de urmărire penală, în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor cauzei recunoscând din start vina. Cât privește circumstanțe agravante, în prezenta speță, nu au fost stabilite.

Referitor la persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că, inculpatul este caracterizat pozitiv la locul de trai, nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Reieșind din conținutul hotărârii contestate, Colegiul penal consideră că, instanța de apel întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, învederând faptul că acesta a comis o infracțiune din imprudență ce se califică ca una gravă, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, circumstanțe agravante nu au fost stabilite la caz, poziția succesoriului părții vătămate, care a solicitat de a nu fi pedepsit vinovatul. Toate împrejurările menționate au permis instanțelor de fond de a da dovadă de clemență față de inculpat, deoarece acesta a fost un incident în viața lui. Este admisibil și faptul că, prin aplicarea la caz a dispozițiilor art. 90 Cod penal, se vor evita neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar, iar instanțele de fond stabilindu-i inculpatului o perioadă de probațiune în limitele prevăzute de lege, au avut intenția pentru ca acesta să-și facă concluziile respective și astfel să fie atins scopul legii penale.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că, nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul Gurulea Victor, respectiv instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal. Dat fiind faptul că, careva interdicții la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se atestă în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanțele de fond a unei individualizări a pedepsei în privința lui Gurulea Victor.

Reieșind din cele menționate, Colegiul conchide că, în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului Gurulea Victor, a fost individualizată potrivit legii.

În temeiul celor expuse, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, în cauza penală în privința lui **Gurulea Victor Xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 12 decembrie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda